

[Orla Møller.]

vil bakke op bag hr. Morten Langes opfordring til ministeren om at omvende sig i den ellefte time — det er nærmere forklaret mellem anden og tredje behandling. Skulle dette blive tilfældet, siges det jo, at også de, der kom med i den tolvte time, hører til sagslighedens flok.

Knud Bro: For en ordens skyld skal jeg sige til hr. Kjær Rasmussen, at vi er imod hans ændringsforslag, og at vi har læst det.

Morten Lange: For samme ordens skyld skal jeg sige til hr. Kjær Rasmussen, at jeg også har læst hans forslag. Det indeholder visse interessante nydannelser og visse væsentlige fejl; vi vil afholde os fra at stemme om det og håbe, at han en anden gang vil finde ud af, at det ikke er nødvendigt at være så besværlig i folketingsarbejdet.

Om det, der i øvrigt har været sagt, nogle ganske få supplerende bemærkninger. Vi har haft lidt diskussion om de ikke-videnskabelige ansatte, og nu har man fundet den løsning, at problemet skal klares via såkaldte samarbejdsudvalg. Det har det såmænd skullet klares ved i de sidste 20-30 år, det har bare ikke fungeret, og der er ikke nogen som helst grund til at tro, at det pludselig skulle komme til at fungere. Det, vi er i færd med, er jo i virkeligheden at lave samarbejdsudvalg for langt de fleste øvrige kategorier. Hvorfor i alverdens riger og lande skulle vi nu pludselig til at stille to mekanismer på benene? Det kan ministeren ikke mene er fornuftigt — det mener han sikkert heller ikke; det er blot for at få et alibi for at have glemt et eller andet i de hidtidige fremstillinger. Men der er altså stadig plads mellem anden og tredje behandling til at komme til bedre løsninger.

Måske ligelunde med den såkaldte forsøgsparagraf. Den er cementeret så stærkt, at det ikke er mange letsindigheder, der kan laves efter den. Jeg tror i og for sig, den kunne gennemføres, uden at der skete noget som helst ved det, så også jeg vil bede mini-

steren om at overveje, om han kunne finde på at foreslå den i en ændret formulering. Det er jo ikke god skik, hvis man først stemmer noget ned ved anden behandling, så at genoptage det ved tredje, men det kunne da være, han kunne skrive den om, så den blev fornuftig. Den paragraf, som ministeren har velsignet os med, er meget beskedent.

Endelig en bemærkning, som jeg ikke kan dy mig for at komme med, efter at jeg nu har læst en afhandling af den tidligere studiestreker i Danske Studerendes Fællesråd, hr. Wivel. Han har begæet flere interessante afhandlinger om forskningen og dens status. Det er efter devisen „forskning for folket“ — og det lyder vældig godt — „ikke for profitten“, og det lyder om muligt endnu bedre. Lad det da være sagt med fuld præcision, at denne devise er meget ukarakteristisk i den debat, vi har ført her, for universiteterne beskæftiger sig med grundforskning, og om profitten kan udnytte resultaterne, om folket kan udnytte dem, eller hvem der kan udnytte dem, lader sig hverken afgøre ved studienævns-, konsistoriums- eller anden behandling, men simpelt ved, at forskningsresultaterne bliver fremlagt, og så kan hvem som helst, der har lyst, bruge dem. Hvis nogen tror, at profitinteresser dirigerer universitetets forskning, kan det kun skyldes et af to: enten uvidenhed, hvilket er mest sandsynligt, eller også, at man simpelt hen ønsker at vildføre befolkningen, hvilket jeg i denne forbindelse skal se bort fra.

Kjær Rasmussen: Der er jo næsten tradition for, at jeg giver hr. Morten Lange besværligheder her i tinget, men det må vi jo prøve at leve med begge to.

Det, der kalder mig herop, er en bemærkning af ministeren. Ministeren siger, at de studerende ikke har tilstrækkelig fagkyndig indsigt til at berettige til større repræsentation. Med samme begrundelse kunne ministeren faktisk lige så godt foreslå, at valg til folketinget blev afskaffet, fordi størstedelen af befolkningen intet begreb havde om nati-